

Og selv om arbejdsministeren åbenbart stadig væk arbejder på at finde et flertal, håber jeg derfor alligevel, at arbejdsministeren vil følge tankegangen i mit spørgsmål lidt og svare på, om regeringen vil tilslutte sig en sådan offensiv fremgangsmåde frem for blot at læne sig tilbage og se, at et direktiv, som der er et flertal imod i Folketinget i Danmark, alligevel træder i kraft på dansk jord, samtidig med at det nok egentlig er i uoverensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jamen det er sådan, at retstilstanden vil være, som den er angivet i direktivforslaget. I en situation, hvor direktivet ikke er implementeret i dansk lovgivning, er det altså EU-lovgivningen, der er gældende, og derfor kan man godt se for sig, at der kan være danskere, som klager til EF-Domstolen.

Nu skal jeg passe på med at nævne aviserne, men hvis man forestiller sig, at der er nogle aviser, som bruger bladbude, der er under 13 år, og andre aviser – f.eks. bruger Bladkompagniet jo ikke børn til at dele aviser ud – derfor synes, det er social dumping eller konkurrenceforvridning, hvis nogle blade bruger børn til det, så kan der rejses en sag over for EF-Domstolen. Sådan er retstilstanden, hvis lovforslaget ikke bliver vedtaget.

Med hensyn til, hvad der fremover skal ske i forbindelse med direktivforslag, og hvordan vi i det hele taget skal agere på det område, har vi jo, siden direktivet fra Kommissionen kom på Ministerrådets bord, fået understreget subsidiaritetsprincippet stærkere, og det er vi meget opmærksomme på, og dér foreligger der beslutninger i dette Folketing om, hvordan vi skal sikre subsidiaritetsprincippet. Så dér vil jeg på Danmarks vegne være meget opmærksom på, at der er typer af direktiver, som slet ikke skal blive til direktiver.

Det er jo præciseret, at det, der har at gøre med nationale anliggender eller to landes indbyrdes anliggender, ikke nødvendigvis behøver at blive til EU-lovgivning, og at der kun skal være EU-lovgivning dér, hvor der er tale om, at man ønsker en bredere regulering, altså hvor det er noget, der vedrører mere end ét land.

Det er klart, at den dagsorden, der blev vedtaget i november 1993 – så vidt jeg lige nu husker det – er jeg meget opmærksom på, og det betyder, at det er vigtigt at fastholde subsidiaritets- eller nærhedsprincippet, som det jo

hedder på dansk, og det er faktisk også det, vi gør.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan selvfølgelig gisne lidt om, hvor regeringen overhovedet mener at subsidiaritetsprincippet skal bringes i anvendelse. Arbejdsministeren nævner, at det skal være, når det vedrører flere lande.

Så kan man jo gisne lidt om, hvorvidt bærplukkere, og børn, der går med aviser om eftermiddagen osv., vedrører flere lande, for hvis det vedrører flere lande, blot fordi det regulerer forholdene i flere lande, er der jo stort set ikke noget område, hvor subsidiaritetsprincippet betyder, at dér skal vi ikke have EU-regulering.

Men jeg må samtidig sige, at arbejdsministeren egentlig brugte svaret til at prøve at være udenom og ikke forholde sig til det, jeg spurgte om, for arbejdsministeren og jeg er ikke uenige om, hvad retspraksis vil være.

Jeg er enig i arbejdsministerens vurdering med hensyn til, at hvis vi ikke foretager os noget, hvis blot vi læner os tilbage, så vil retspraksis være, at én, der følger sig krænket af EU-lovgivningen – som jo så er direktivet – vil kunne rejse en sag ved en dansk retsinstans og så få forelagt et præjudicielt spørgsmål for EF-Domstolen og få Domstolens fortolkning, som så vil være i overensstemmelse med direktivet, altså medmindre vi vælger den model, hvor vi under henvisning til subsidiaritetsprincippet anfægter selve direktivet og dermed bringer et annullationsspørgsmål for Domstolen med krav om, at direktivforslaget helt tages af bordet.

Det er jo lige præcis derfor – med baggrund i arbejdsministerens opremsning af retspraksis – jeg ønsker, at regeringen skal føre den offensive strategi, hvis det altså, som jeg håber, viser sig ved tredjebehandlingen, at der stadig væk er et flertal imod at implementere det her direktivforslag. For så må regeringen jo tage konsekvensen af, at der er et flertal imod det, og konsekvensen kan så ikke være andet, end at man forsøger at få en garanti for, at direktivforslaget ikke bliver udmøntet på dansk jord, og det kan man kun gøre ved at bringe et annullationsspørgsmål for Domstolen, og det er derfor, jeg spørger arbejdsministeren:

Vil regeringen overveje den mulighed? Eller har den på forhånd afskrevet den mulighed, fordi den i virkeligheden – som vi kan høre af